

Fraü Simon.

Er wird g'meint ha, 's isch d'Jumpfer Elise! . . .

Herr Finot.

Ihre Name-n-un Ihre Adresse? . . . ha-n-ich wieder-holt . . . uf eimol awer isch er uf un dervo wie nitt g'scheid un hat mich dert steh lo . . .

Fraü Simon.

Jà un wie hàn Se denn derno erfahre, ass er do wohnt? . . .

Herr Finot.

Eh, gestert z'Nacht par hasard ha-n-ich ne erkennt vo witem unter dr Laterne am Ecke vo dr Gasse, un do bin ich em halt glich no un ha-n-en säh do ine geh . . . awer wil's scho spot gsi isch, so ha-n-ich nur d'Número b'schaüt un do bin i jetz; (er schaüt ummenander) ah ça, wo isch er, ass me ne mit keim Aüg sieht? . . .

Fraü Simon.

Grad isch er üsgange . . . Sie werde später miesse dure ku . . . denn ich ka-n-Ene nitt G'sellschaft leiste do bis dr Herr kunnt . . . ich müess in mi Loge geh. (se b'schaüt dr Herr Finot vo dr Site. Fir sich) Ich weiss nitt, awer dà geht mr jetz nur halwer! . . .

Herr Finot.

So kumm i denn später noch emol dure, fir mi Schuld abz'ahle, wenn er d'heim isch. Adie Frau Portnere (er geht hinte-n-üse).

Fraü Simon (allei, zornig).

Fraü Portnere! . . . ne so einer kännt doch Madame sage . . . ich will em glich no geh . . . er g'fallt mr alle-wil weniger (se geht hinte-n-üse).

III. Uftritt.

Herr Helder, Elise, derno Herr Fix.

Herr Helder un Elise kämme hinte-n-ine.

Elise (blickt steh bi dr Thüre, embarrassiert).

Ich weiss nitt, eb's sich schickt, Herr Helder . . . eso . . . allei in Ihrem Atelier . . . ich ha g'meint, mi Vater kunnt mr hinte no . . . wo isch er denn jetz bliwe? . . .

Herr Helder.

Er wird glich ku, Jumpfer Elise, er isch nur g'schwind z'ruck, geh ebbes hole, wo-n-er vergesse hat . . .

Elise (b'schaüt e Tableau an dr Wand).

Oh! ne schön Paysage!

Herr Helder (im lache).

Das isch mi Propriété, wo-n-ich noch im Elsass ha . . . ne halb verfalle Hisèle mit eme Gärkle drum . . . Wie mangmol bi-n-i dert in de Gedanke! . . . ich mein, i sieh ne jeder Baüm, ne jeder Gräsle . . . mi ganze Kindheit, wo-n-i dert züebrocht ha, steht vor mine-n-Aüge, wenn ich dra denk . . .

Elise.

's isch awer o schön im Elsass . . . verzehle Se mr noch e wenig dervo, Herr Emil . . . wenn sin Se 's letzte Mol dert gsi . . .

Herr Helder (trürig).

's isch jetz zwölf Johr . . . ich bi drizhne-n-alt gsi sällemol un bi noch in dr Lehr gsi un do ha-n-i e Brief biku, wo mi Müetter drin gsait hat, se seig krank un wott mi gern säh, un do ha-n-i mi halt gli uf dr Weg g'macht . . . awer wo-n-i d'heim aku bi, so ha-n-ich se vergewes bim Name g'rüefe, bleich un starr isch se dert g'lege-n-uf em Bett . . . se-n-isch tot gsi! . . .